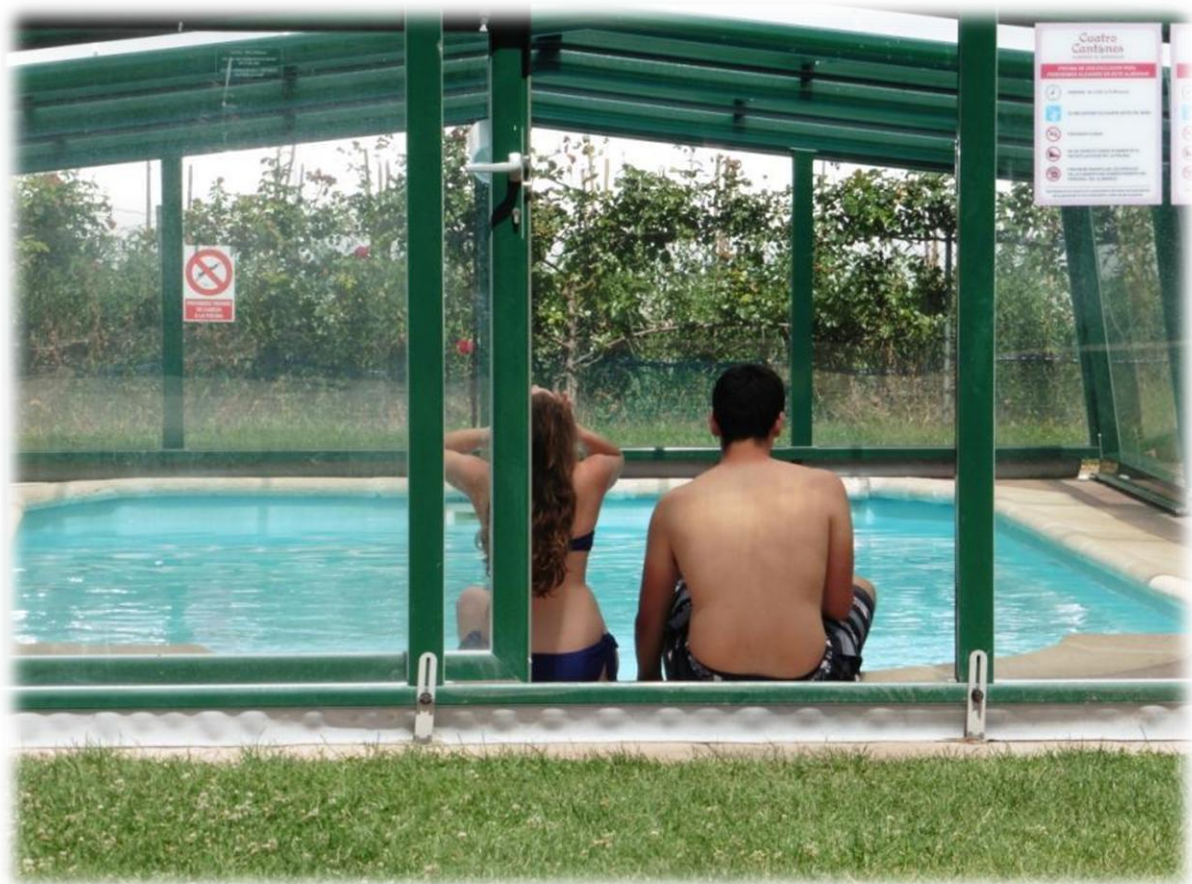

Als ik een albergue wil binnenstappen staat Lelé plots achter mij. Het gebeurt wel meer dat wij op ons eindpunt elkaar tegenkomen. Lelé zegt dat hij een albergue kent die top is. Wij dus naar deze albergue. We moeten wel wat zoeken maar vinden ze toch.

De albergue is inderdaad top. Ze hebben een tuin en een zwembad. Met zijn selfie stick maakt Lelé een foto van ons beiden voor de albergue. Lelé heeft deze tocht 5 jaar voorbereid. Hij had van een collega het bestaan van de camino vernomen en sedertdien werd het een obsessie om deze tocht te doen. Voor hem is het nu een droom die uitkomt. Hij is vertrokken in Saint-Jean-Pied-de-Port en gaat tot Santiago de Compostela.

Lelé zegt dat ik eens naar Brazilië moet komen. Hij zal mij Rio de Janeiro laten zien maar ook de stranden van Copacabana. Alhoewel deze stranden zijn te toeristisch, er zijn er mooiere waar geen toeristen zijn. En ook de bergen zijn niet veraf zegt hij. Ook die wil hij mij laten zien.

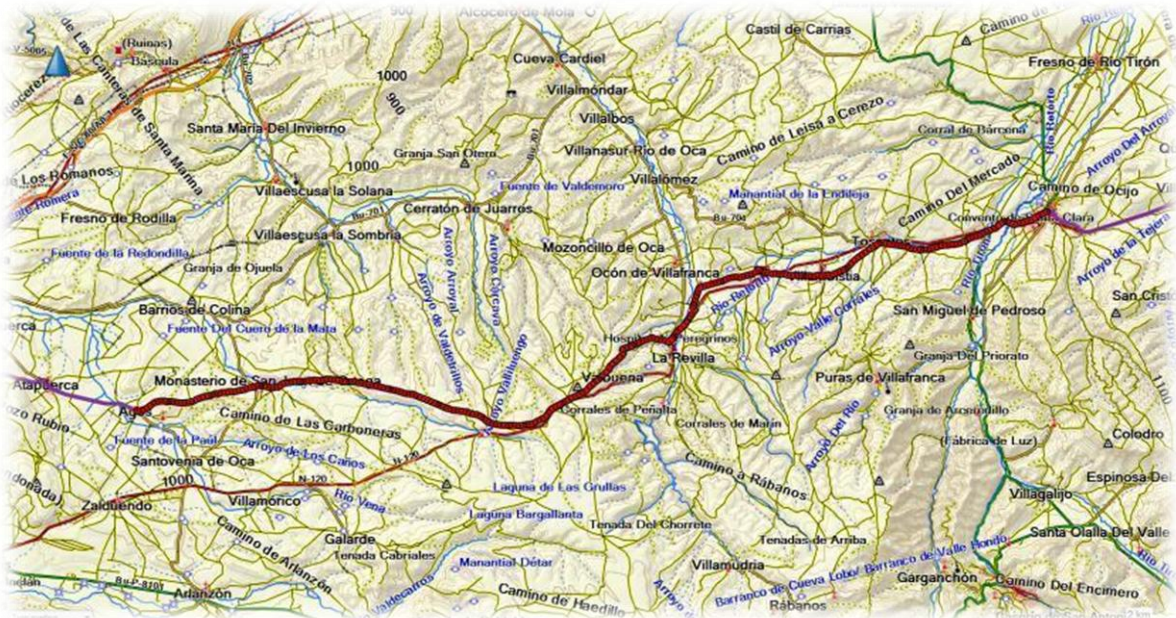

Ik laat Lelé weten dat Brazilië toch wat te ver is voor mij en dat hij mij niet moet verwachten. Hij weet dat ik maandelijks op stap ben en plots vraagt hij hoever mijn programma nu is uitgestippeld. Als ik hem zeg dat de eerstvolgende tien maanden reeds zijn gekend zegt hij, wel dan kom je de elfde maand naar Rio de Janeiro!

Zondag 19 juli 2015

- Van : Belorado
- Naar : Agès
- Afstand : 29 km
- Duur : 8 uur

Lelé in gesprek met de Pool Remie. Het enige wat we uit die man gekregen en begrepen hebben is dat het zijn eerste camino is. Dat hij het karretje niet zelf gemaakt heeft maar zo gekocht heeft. Dat het karretje net geen 10 kg en zijn rugzak net geen 20 kg weegt.

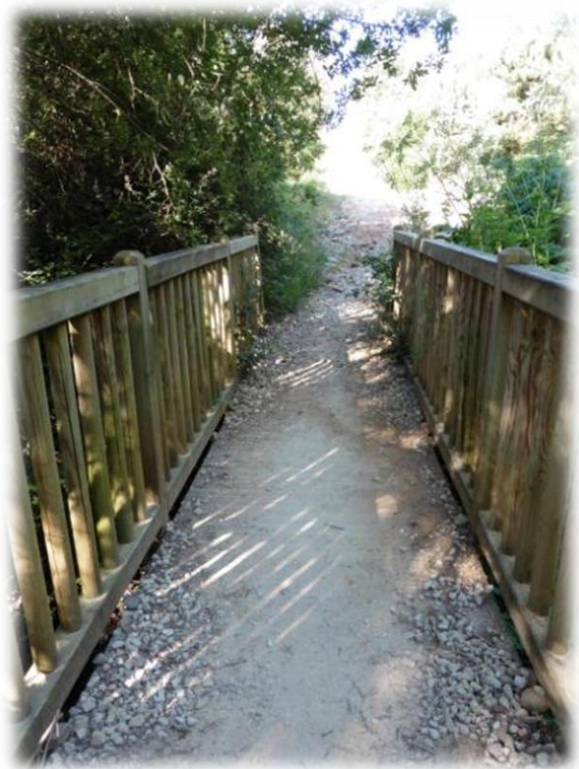
Ik neem alvast afscheid van Lelé want ik ga vandaag een dorp verder dan de normale halteplaats. Ik wil morgen immers geen 30 km doen op de laatste dag. Want morgen ben ik in Burgos, ik ben daar nog nooit geweest en wil de stad toch wel zien.

Lelé is wat teleurgesteld maar ik zeg hem dat we elkaar misschien toch nog zullen ontmoeten in Burgos. Hij schudt het hoofd. Nee zegt hij, Burgos is een grote stad met 7 albergues, daar gaan we elkaar niet meer zien. Lelé zal toch proberen om tot Agès te geraken, het dorp waar ik wens te overnachten.

De ezel luistert naar de naam “Lou Rey” dat is het Occitaans voor “Le Roy”, of de koning in het Nederlands. Daniël kan dus zeggen dat hij samen met de koning de camino heeft gedaan. De ezel is een kruising van een Occitaanse met een Catalaanse ezel.

Ook van Daniël neem ik afscheid. Agès zegt hij is ver af maar hij gaat toch proberen om tot daar te geraken. In Burgos gaat hij niet overnachten. Hij gaat een dorp verder, de koning houdt niet zo van de stad.

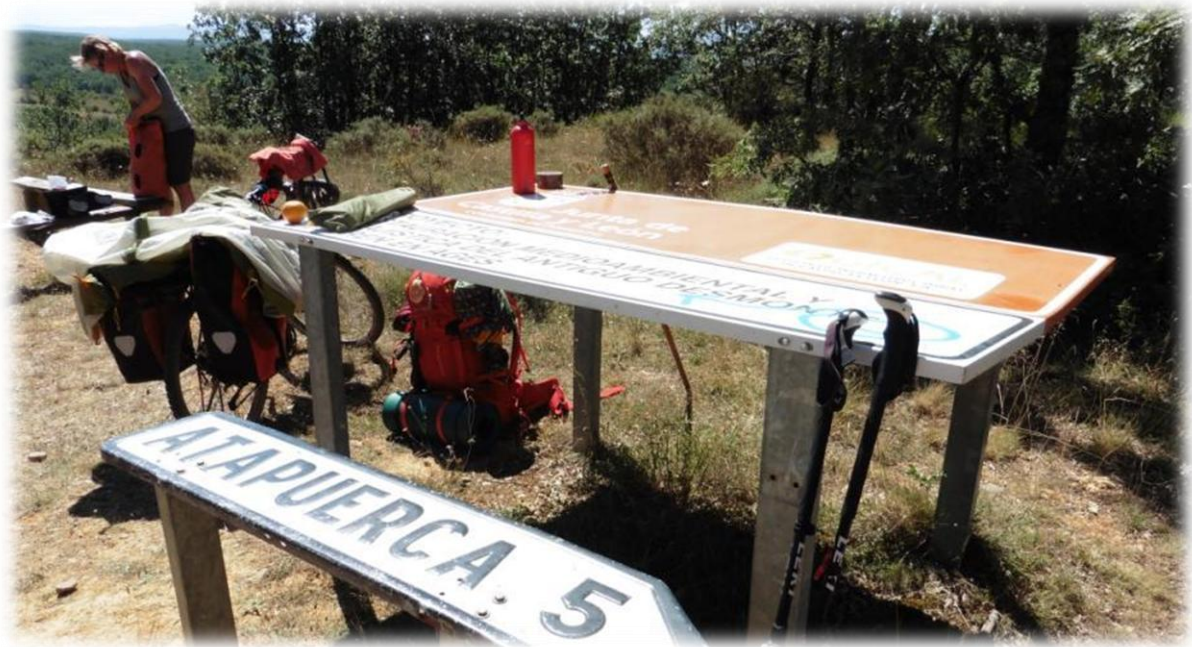
Als Remie een helling dient op te gaan is het een getrek en gesleur aan zijn karretje, vooral als er dan nog eens stenen liggen. Hij moet dan steeds opletten dat hij met de wielen geen grote steen raakt want dan blokkeert het wiel en moet hij terug een stukje achteruit.

Een gedenkteken ter nagedachtenis van een massagraf met 30 lijken erin, die werden ontdekt op 30/08/2011 tijdens de uitbreiding van de weg. Het waren slachtoffers van de burgeroorlog uit het Francoregime.

De Australiër Dirk spreekt me aan. Ik heb hem al mijn gehele tocht ontmoet maar had er nog geen contact mee gehad. Zijn vader is een Duitser en zijn moeder is een Filippijnse. Twee jaar geleden stuurde zijn vader hem voor twee maanden naar Duitsland om Duits te leren. Sedertdien is hij in Berlijn blijven plakken en wil hij daar niet meer weg. En Duits kent hij nog altijd niet.

Bij mijn aankomst in Agès bestel ik een menu peregrino. Het voorgerecht ziet er in elk geval al prima uit. Ik heb de indruk dat de pelgrim toch wel beter af is in die tussendorpen dan op de gekende halteplaatsen. Ik moet daar in het vervolg misschien toch rekening mee houden.

Zoals steeds verken ik het dorp. In de kerk hoor ik gezang. Als ik binnen kom stopt het gezang. Het is het Canadees koppeltje dat aan het zingen was. Zij zijn de enige aanwezigen in de kerk. Ik zeg hen dat ze zich voor mij niet moeten inhouden en ze zingen het pelgrimslied.

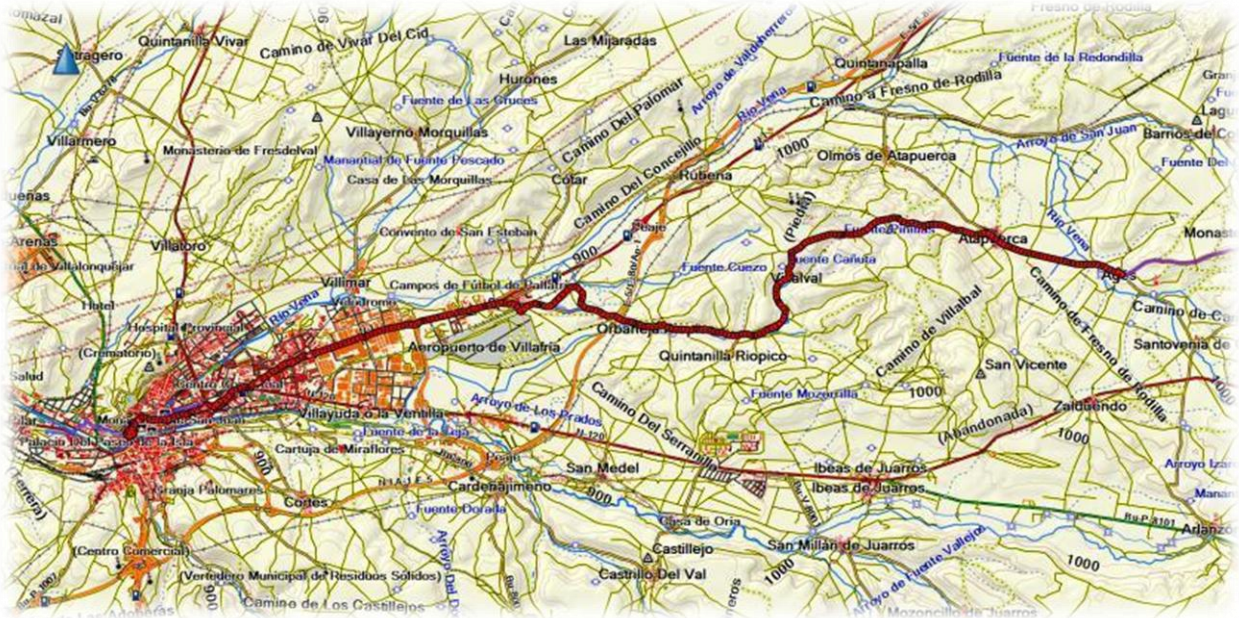
Ik zit voor de albergue op het terras als ik Lelé zie naderen. Als hij mij ziet steekt hij meteen beide vuisten in de lucht. Even later komt ook Daniël met de koning aanmeren. Het meisje dat aan ons tafeltje zit is een Italiaanse die ook Spaans spreekt. Ze ligt bij ons op de kamer.

Het Italiaanse meisje doet haar verhaal aan Lelé. Twee dagen geleden was er een dronken pelgrim in de albergue. De pelgrim maakte veel kabaal. Toen ze 's nachts wakker werd was de dronken pelgrim aan het snuffelen in haar rugzak. Hij verontschuldigde zich en zei dat hij zich van rugzak had vergist maar zij was er van overtuigd dat hij haar geld zocht. Ze weet niet of ze nog verder zal stappen want het voorval laat haar niet met rust. Daniël noteert onze contactgegevens.

Maandag 20 juli 2015

- Van : Agès
- Naar : Burgos
- Afstand : 24 km
- Duur : 7 uur

Dit is geen oprit van een albergue maar van een gewone woning. De mensen die aan de camino wonen zijn fier op hun camino en dat laten ze ook blijken door schelpen en dergelijke aan hun gevel te plaatsen en sommigen schilderen zelfs een gele pijl op hun muur. Meestal begroet de plaatselijke bevolking ons ook met buen camino “goede weg”.

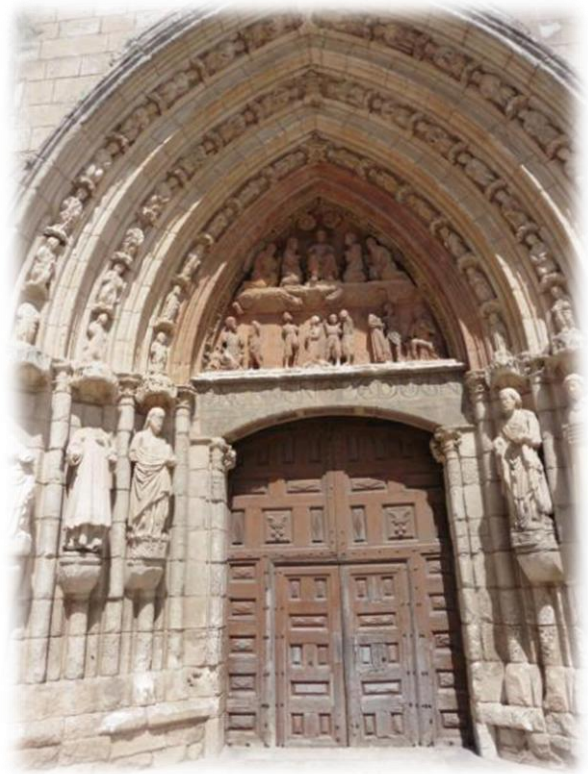
De muren van dit gebouwtje staan zo scheef dat het de indruk geeft om binnen korte tijd in te storten. Evenwel is de eigenaar er gerust in want hij heeft er nog een nieuwe deur ingezet.

Nadat ik me in de herberg geïnstalleerd heb ga ik iets drinken met Lelé. Hij vraagt mij terug om eens een vakantie door te brengen in Brazilië. Hij laat foto's zien van zijn familie en als hij een foto laat zien van zijn zoon begint hij te wenen. Hij mist zijn zoon enorm.

237 km heb ik tijdens deze tocht afgelegd of een gemiddelde van 24 km per dag. In totaal heb ik nu 3.171 km afgelegd “op weg naar Compostela”.

Andere reisverslagen van deze pelgrim kun je terugvinden op www.berglucht.be en vervolgens de link “GR50+” aanklikken of op www.ludwighaese.be

Ludwig D’Haese : benaltijdweg@gmail.com

Tekst en foto’s : Ludwig D’Haese